

[Hans Hansen (Rørby).]

Venstre er blevet Modstander af Madsen-Mygdals Valutacentral, det vil have friere Forhold, men vil have Luksustold og er stærke Tilhængere af Jordmonopolets Bevarelse. Medens Regeringspartierne er velvilligt indstillet — uden at være afklaret, naturligvis — over for Grundskylden, men holder fast ved Statsreguleringen, er Venstre for friere Handel, men Modstander af Grundskyldtanken.

Den Fløj af Landbrugere — hvis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, vi hørte lige nu —, der har skilt sig ud fra Venstre i L. S., og som forlanger statsgaranteret Landbrugsproduktion, har i høj Grad svækket Venstres Opposition over for Regeringen og er i Princippet enig med Socialdemokratiet. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Tale i Dag var Udtryk for Haab om et Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch lagde ligeledes Vægt paa at faa en Samfundsblok udgaet af Arbejder- og Bondestand. I den Tale, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen holdt, og hvori han talte om sin tabte Tro paa Frihed og Liberalisme, var der ikke dør en Spire for det grønne Haab om et Samarbejde mellem Socialdemokratiet med dets 68 Mandater og Det frie Folkeparti med dets 5 Mandater? 68 og 5, det giver jo tilsammen 73, der mangler altsaa kun 2, saa kan man danne en Regering med absolut Flertal. Dør er et Haab, synes jeg, for de Herrer, som tror, at man kan føre Statssocialismen ind i Landbruget. Men Spørgsmaalet bliver naturligvis: Hvordan stiller Befolkningen sig til hele den Sag?

Jeg skal slet ikke opholde mig ved Kommunisternes Forsøg paa at blankpolere den gamle socialistiske Medaille, det fører kun — det har vi set ud over Verden — til organiseret Reaktion, til stor Fare for Folkestyret. I Virkeligheden er det den socialistiske Idé, der har ødelagt Folkestyret og banet Vej for Diktaturet; om man saa kalder Diktatoren Hitler eller Stalin, forandrer i Princippet ikke Sagen. Det forudsætter for det første kun, at Folk ikke maa tænke, og for det andet, at de skal holde Kæft, Trit og Retning — det modsatte af Folkestyret. Statsreguleringen har aldrig formaaet at løse sin Opgave, som den burde gøre det her i vort Land, og den socialistiske Politik har svækket Folkestyret, saa det er let at rende over Ende.

For Retsforbundets Vedkommende er Stillingen den samme som før: uforandret Opposition og uforsonlig Opposition imod

alle Monopoler og Særrettigheder og Særinteresser overalt, hvor vi møder dem. Desuden alles lige Ret til Jorden som en Grundbetingelse. Grundskylden og alt, hvad vi forstaar ved den, kan vel ikke gennemføres, uden at man forbinder den, i en Overgangstid, med en dybtgaaende Gældssanering, men Retsforbundet ønsker ikke Grundskylden gennemført som et Led i den almindelige Skattebetragtning, men til Afløsning af Skatter og til Sikring af Folkets Ret til Jorden. Vi ønsker, at Grundskyldsforpligtelserne skal lægges paa dem, der virkelig ejer Jorden, og det er ikke dem, der i Dag sidder med Skøderne, for de er stort set kun Prioritetsbestyrere paa deres Ejendomme. Det ærede Medlem Hr. Steens Tale om, at Fremtiden vilde kræve mere af Landbrugets unge, er rigtig. Hvis de unge skal forrente den høje Gældsbyrde, hvormed Landbruget nu er overbelastet, kræves der stor Dygtighed, og jo dygtigere man bliver, des højere bliver Gælden. Det er en Svimmel uden Ende, og uden at man standser den, er enhver Reformpolitik umulig. Vi ønsker Grundskyld, fordi denne lægges paa dem, der virkelig ejer Jorden, og de, der reelt ejer Jorden, det er dem, der ejer Obligationerne, og dem, der, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om, oppebærer de arbejdsfrie Indkomster.

Jeg paaskønner de Opstillinger, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch foretog, men de var nu ikke helt rigtige. Der maa foretages en Deling med Hensyn til, hvad Folk maa have Lov til at pantsætte. Vi benægter Kapitalmagtens Ret til Grundrente, fordi den er ikke et Udtryk for den enkeltes Arbejde, vi forlanger, at den private Varebeskatning skal høre op, saa den falske Kapitalanbringelse i de toldbeskyttede Virksomheder kan forsvinde, og vi vender os endelig imod den offentlige Gældsstiftelse, som forfalsker Grundlaget for den Ungdom, der rykker frem. Alt dette betyder nemlig en aarlig Byrde for Arbejder- og Forbrugerbefolkningen i Danmark paa 500—600 Mill. Kr. Jeg er enig i de Betragtninger, som er gjort af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, men der trænges til en Sondring imellem, paa den ene Side, hvad der er arbejdsskabte Værdier og ægte Kapital, og paa den anden Side, hvad der er Spekulationsværdi og Grundrente, som ingen Mennesker har skabt, men som betyder en Fornægtelse af alles lige Ret til Jord. Men vi godkender, at Folk har Lov til at disponere over Værdier, som er skabt ved Arbejde, al reel Formue og Kapital saasom Bygninger, Maskiner og Varer.